

ע"פ 17571/02 - פאדי שראונה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ג 17571-02-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ז

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנר

המעורער
פאדי שראונה
עו"ד מוחמד חאג' יחיא

נגד
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
משיבה

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר אוחד גורדון) מיום 26.12.16
בת"פ 15-02-26991.

כללי

1. המעורער הורשע בجرائم חבלה חמורה שלא כדין, בניסיון לפגיעה כשהעבריין מזוין ובעבירה של החזקת סכין. המעורער נדון ל- 19 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים, באופן שארבעה חודשים ירוצו בחופף והיתר במצבר, ובמשך הכל 21 חודשים מאסר בגין עמי מעצרו. כמו כן הוטלו שני מאסרים על תנאי ופיצוי למתלון בסך 2,000 ל". הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 22.9.14 בשעה 17:50 Uhr, נכנס הנאשם לבתו של המתלון, הנמצא בעיר העתיקה בירושלים בסמוך לבית המעורער, יחד עם אחר. השניים התווכחו עם אשת המתלון, ובתגובה לבקשת המתלון מהמעורער לлечת לבתו, הטיח בו המעורער מרחק קצר ובעוצמה כוס זכוכית ובה תה חם. הкус פגע במתלון וחטכה את אוזנו השמאלית. לאחר מכן נכנס המעורער לבתו, נטל סכין, עלה לגג הבית וזרק את הסcin על אשת המתלון ובונთיהן, אך הסcin לא פגע בהן. המעורער זרק גם אבני ורעלים ארצה. לאחר מכן, עזב את המקום ודלק אחורי המתלון שפנה לקבלת טיפול רפואי במרפאה סמוכה. בדרך נטל המעורער קרש, וכשפגש במתלון היכה בו באמצעות הקרש ופגע בידו. הקרש נשבר מהמכה, אך המעורער לקח את אחד השברים והיכה באמצעותו את המתלון באחוריו. כתוצאה ממשיעי המעורער נגרמו למתלון חבלות וחתכים והוא נזקק לתפרים.

טענות הצדדים

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

3. המערער טוען כי העונש שנקבע הינו כבד מאד בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, וכי כנראה נבע מהתנהגותו של המערער במהלך ניהול התיק. טוען כי בתחילת הודה המערער במסגרת הסדר טיען בעובדות כתוב אישום מתוקן, המקל עמו באופן משמעותי. לאחר שהוכן תסקיר שירות המבחן ובטרם נשמעו טיעונים לעונש, חזר בו המערער במפתח מהודאותו, ולבקשתו נוהל התיק עד תום. המערער טוען כי אין להחמיר עמו המערער רק משום שבחר לנוהל את התיק והאמין בגרסתו, לפיה הוא היה קורבן לתקיפה מצד המתלוון, ממנו נפצע ונזקק לטיפול. המערער טוען כי יש להתחשב לפחות בנסיבות חייו הקשות, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ובכך שהחל הליך גמילה ומקבל תמיכה משפחתו. טוען כי את העבירות ביצע במהלך תקופה קשה בחייו, ותיק זה היה אחרון ברשימה התקיכים שנפתחו נגדו ובגנים ריצה עונשי מסר וושחרר לאחרונה. הוסיף כי המערער עבר הליך גמילה עוד לפני מסרו והוא ממשיר בגמילה בין כותלי הכלא. המערער ערך "ניקוי" שלו חן" באשר לעניינים אחרים אשר היו תלוי נגדו וענין זה היה האחרון הרובץ לפתחו. עונשו חמור ויש להקל בו.

המשיבה טוענה כי יש לדוחות הערעור. טוען כי נקבע מתחם ריאלי. למרות עברו המכבד בית משפט קמא מיקם את עונשו באמצעות המתחם בלבד, הופעלו במצטבר שני חודשיים משנת החודשים המותנים שהיו תלויים נגדו. בית משפט קמא הביא בחשבון טענות המערער לפחות. וכן, בית משפט אפשר לקבל תסקירי שירות המבחן מהם עולה כי המערער לא שיתף פעולה ובחר שלא לлечת להליך שיקומי.

تسקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 32 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 10-4, סיים 8 שנות לימוד, מגיל 17 משתמש בסמים וכיום מכור לסמים. המערער גדול במשפחה שתוארה כאנוורטיפית ובכלל זה תפקוד לקוי של האב המקורי לסמים. בשנת 2011, חודשיים ספורים לאחר שסיים המערער הליך טיפול רפואי ממושך של 9 חודשים, הוא שב לעשות שימוש בסמים. עברו של המערער 6 מסרים בפועל מאז שנת 2008 בגין מעורבותו בפלילים, הכוללת עבירות סמים, אלימות ורכוש. שירות המבחן התרשם כי המערער נוטה לאלימות ואיימפולסיביות במצבו, ונזקק לטיפול משמעותי או אינטנסיבי מסמים, אך המערער שלל מוכנות להשתלב בהליך זהה. כמו כן, המערער לא לוקח אחריות על ביצוע העבירות ואינו עיר לחומרת מעשייו ולפגיעה במתלוון. לפיכך, לא בא השירות המבחן בהמלצת טיפול רפואי בעניינו.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער יש להביא, בכלל השיקולים, את נסיבותו האישיות, נסיבות חייו והתמכרוותו לסמים, כפי שפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. כמו כן, יש להתחשב בזמן של חילוף מעת ביצוע העבירות. מאידך, מעשיו של המערער חמורים ונפרשים על פני אירוע מתמשך, בו פעל המערער ללא אותן ובנסיבות במתלוון, לצד 1958, באשתו ובבונותיהם בצורה קשה, ולא חדל מעשייו גם לאחר שהמתלוון נפגע. בהקשר זה עמד בית משפט קמא על עצמת התקיפה והאיימה שחוווה המתלוון, ולא בכדי כינה את התקיפה "**מטע אלים**". המתלוון לא קיבל אחריות על מעשייו, לא הפנים את חומרת העבירות, לא הביע אמפתיה כלפי המתלוון, לא ביטא חרטה ואף בשלב הטיעונים לעונש הוסיף לאחוזה בעמדה קורבנית ומצמצמתה. בנוסף, עברו הפלילי של המערער עשיר וככל הרשות מתחומים שונים,

לרבות אלימות, בגין ריצה תקופות מאסר וכן הוטל עליו מאסר מוגנה שלא היה בו כדי להרטיעו מלבצע את העבירות דן. שירות המבחן התרשם כי לערער דפוסי התנהגות עברייניים, נטייה לאימפלטיביות ולתוקפנות, אשר הם ביצורף להתמכרותו לסמים, משקפים סיכון של ממש. ברם, המערער אינו מוכן להשתלב בהליך טיפול אינטנסיבי ואין אופק לשיקומו. באשר להתנהגות המערער שהובילה להארכה משמעותית בדיון במשפטו, מדובר בעניין שלא ניצב במקודם הכרעתו של בית משפט קמא. לפיכך, בנסיבות דן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עליו ולא מצאנו מקום להתיירב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המציאות תשלח עותק פסק הדין לצדים (בהסכם).

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים ובהסכמהם.

כרמי מוסק, שופט

שירלי רנر, שופטת

רפי כרמל, שופט

אב"ד